

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201418
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914201418.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou ERASMUS LEGAL, s. r. o. so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO 36 789 615 proti žalovanému U. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z. so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO 42 309 166, zast. Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica o zaplatenie 149,87 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 149,87 eur s 8,75 % úrokmi z omeškania ročne od 21. 11. 2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania sa žaloba zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, a to na účet alebo do rúk jeho právneho zástupcu 98,98 eur trov právneho zastúpenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 10. 02. 2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.042,79 eur, kapitalizovaných úrokov od zosplatnenia do spísania žaloby vo výške 109,54 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.042,79 eur od 05. 02. 2014 do zaplatenia na tom základe, že dňa 11. 02. 2009 uzavrel so žalovaným úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Touto zmluvou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úver vo výške 1.261,- eur za účelom kúpy veci alebo úhradu ceny za službu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach určených v zmluve. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil. Dňa 29. 10. 2012 preto vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy vo výške 1.042,79 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Žalobca preto podanou žalobou žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie istiny + zosplatnenej istiny vo výške 878,76 eur, úrokov z istiny do času zosplatnenia vo výške 69,23 eur, úroku po zosplatnení istiny (tzv. ušlého úroku, ktorý by mal uhradiť v prípade riadneho platenia úveru) vo výške 94,80 eur, spolu 1.042,79 eur, ďalej úrokov z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby vo výške 109,54 eur a úrokov z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.042,79 eur od 05. 02. 2014 do zaplatenia

Žalobca svojím podaním došlým súdu dňa 30. 03. 2015 vzal žalobu v časti späť a súd uznesením zo dňa 11. 05. 2015, č. 12C/66/2014-29 konanie ohľadom istiny 892,92 eur, kapitalizovaných úrokov 93,43 eur a úrokov z omeškania 0,024% denne zo sumy 892,92 eur od 05.02.2014 do zaplatenia zastavil.

Žalovaný sa na výzvu súdu, doručení má náhradným doručením podľa § 47 ods. 2 O. s. p. (neprevzal si ju v odbernej lehote) k žalobe nevyjadril.

Do konania dňa 06. 10. 2014 vstúpil na strane žalovaného v zmysle § 93 ods. 2 O. s. p. vedľajší účastník. Tento sa k žalobe vyjadril v tom zmysle, že predmetná zmluva vykazuje nedostatky (zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. g/, i/, j/ zák. č. 258/2001 Z. z. - konečnú splatnosť úveru a ďalšie), v dôsledku ktorých sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť sumu 149,87 eur.

Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O. s. p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vo veci ide o drobný spor (§ 200ea O. s. p.) - keďže po čiastočnom späťvzatí žaloby je predmet konania nižší ako 1.000,- eur, a preto súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 115a ods. 2 O. s. p.).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou zo dňa 16. 02. 2009, s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., so splátkovým kalendárom, s výzvou na splatenie celého úveru zo dňa 29. 10. 2012 aj s výpisom z poštového podacieho hárku a vec posúdil takto:

Súd ako prvé musel posúdiť, či sa v danom prípade jedná o spotrebiteľskú zmluvu na ktorú platná slovenská aj európska legislatíva kladie v časti ochrany "slabšej strany -spotrebiteľa" zvýšené nároky. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že žalobca v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalovanému ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je žalovaný ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného preto súd predmetný právny vzťah charakterizuje, ako vzťah spotrebiteľský, založený na zmluve o spotrebiteľskom úvere v § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Z tohto dôvodu preto súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom k 16. 02. 2009, t.j. k dátumu uzavretia zmluvy). Je nespochybniteľné, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona). V úverovej zmluve je konečná splatnosť uvedená v 44. bode a je označená ako lehota splatnosti, pri ktorej je uvedený počet mesiacov 84 po poskytnutí úveru. Súd pri výklade predmetnej náležitosti si pomohol tzv. legálny výkladom v podobe dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej jasne uvádza, že zmyslom určenia konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške ako dlho je povinný plniť si povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto výkladu je aj záver uvedený v rozhodnutí Krajského súdu Banská Bystrica 17Co/151/2012: "Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru spotrebiteľovi, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaju, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať." Súd je toho názoru, že spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil žalobca nie je v súlade s vyššie citovanými závermi a preto považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. za bezúročný a bez

poplatkov. Súd ešte dodáva, že žalobca bol tým subjektom, ktorý určoval spôsob a podmienky poskytnutia úveru. Bolo výlučne v jeho kompetencii, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania, napriek tomu pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu o lehote splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru.

S odkazom na vyššie uvedené a pri aplikácii príslušných ustanovení súd konštatuje, že žaloba na zaplatenie 149,87 eur je dôvodná. Súd pri výške nesplateného zostatku vychádzal z predloženého splátkového kalendára a od celkovej sumy poskytnutej žalobcom vo výške 1.261,- eur odčítal všetky úhrady, ktoré vykonal žalovaný v prospech účtu, a to vo výške 1.111,13 eur. Súd má za to, že iba rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku žalobcovho nároku, očistený o nároky, ktoré súd žalobcovi mohol priznať.

Oznámením zo dňa 29. 10. 2012 oznámil žalobca žalovanému, že dlžná suma nebola aj napriek niekoľkým výzvam uhradená, celá jeho pohľadávka vo výške 1.042,79 eur vrátane príslušenstva sa stala splatnou a vyzval ho na jej zaplatenie v lehote do 15 dní odo dňa spísania listu. Vzhľadom na to, že žalobca nepreukázal deň doručenia predmetného oznámenia, súd pri splatnosti celkovej sumy vychádzal z poštového podacie hárku. Z tohto je zrejmé, že predmetná písomnosť bola žalovanému zasielaná ako doporučená zásielka 2. triedy dňa 02. 11. 2012. Keďže sa jednalo o vnútroštátnu prepravu doporučenej zásielky súd vychádzal z toho, že predmetná písomnosť bola žalovanému doručená v 3. deň od jej odoslania, t. j. 05. 09. 2012. Pri uvedenej fikcii doručenia vychádzal aj zo skutočnosti, že zo spisu nie je zrejmé, že adresát písomnosti by bol nezastihnutý, príp. nie je zrejmá iná prekážka pre ktorú nebolo možné písomnosť adresátovi doručiť. Dňom doručenia 05. 11. 2012 začala žalovanému plynúť 15. dňová lehota na splnenie povinnosti. Po prihliadnutí na tieto skutočnosti súd ustálil ako prvý deň omeškania 21. 11. 2012. Súd pre úplnosť konštatuje, že skutočnosť, od ktorej žalobca začal počítal plynutie 15 dňovej lehoty, t. j. odo dňa spísania listu, nemá oporu v platnom práve, nakoľko tento fakt otvára priestor na uplynutie lehoty bez toho, že by sa o nej mohol žalovaný dozvedieť, čím by sa podstatným spôsobom sťažilo jej postavenie (aj s ohľadom na vznik príslušných sankcií viazaných na toto porušenie) a tým aj zmaril účel výzvy, t. j. poskytnutie dodatočnej lehoty na už konkrétne vyčíslené plnenie.

Čo sa týka uplatneného príslušenstva a to kapitalizovaného sankčného úroku z omeškania vo výške 16,11 eur a úroku z omeškania uplatneného v percentuálnej výške 0,024 % denne zo žalovanej sumy 149,87 eur od 05.02.2014 do zaplatenia, súd podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. zaviazal žalovaného na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa ust. § 3 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, a to zo sumy 149,87 eur, teda z istiny od 21. 11. 2012, teda od prvého dňa omeškania do zaplatenia. Súd nešiel nad rámec žaloby (§ 153 ods. 2 O. s. p.), keď priznal úroky od 21. 11. 2012, hoci žalobca uvádza v žalobe, že ich žiada od 05. 02. 2014, pretože v tomto sú už aj žalobcom požadované kapitalizované úroky - žiadal ich za dobu od ním tvrdeného zosplatenia (15 dní od spísania výzvy) a vo výške 0,024 % denne, čo činí 8,76 %. Preto súd rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť úroky z omeškania zo sumy 149,87 eur vo výške 8,75 % ročne od 21. 11. 2012 do zaplatenia, kým v prevyšujúcej časti ohľadom úrokov z omeškania zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Súd uznesením zo dňa 11. 05. 2015 č. 12C/66/2014-29 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 892,92 eur, kapitalizovaných úrokov 93,43 eur a úrokov z omeškania 0,024% denne zo sumy 892,92 eur od 05. 02. 2014 do zaplatenia zastavil a v odôvodnení uviedol, že o trovách konania rozhodne osobitným rozhodnutím. Pri rozhodovaní o trovách konania bol postupom podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p. preto povinný aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., ako aj ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p..

V tejto súvislosti musel súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania (v časti, v ktorej uznesením konanie zastavil) skúmať, či zastavenie konania v tejto časti zavinil žalobca, alebo bol návrh na začatie konania v tejto časti podaný dôvodne. Konanie v časti o zaplatenie sumy 892,92 eur s prísl. bolo zastavené, pretože žalobca zoberal návrh v tejto časti späť z bližšie nešpecifikovaného dôvodu (z chronológie spisu je možné sa domnievať, že tou pohnútkou mohli byť závery vyjadrené v podaní vedľajšieho účastníka, ktoré boli doručené žalobcovi). Žalobca teda procesne zavinil, že konanie sa v tejto časti muselo zastaviť, pretože súd nemal preukázanú nijakú skutočnosť, ktorá by nasvedčovala tomu, že návrh na začatie konania v tejto časti žalobca zoberal späť pre správanie žalovaného. Z vyššie uvedeného súd teda ustálil, že v časti konania o zaplatenie 892,92 eur s prísl. žalobca procesne zavinil, že konanie sa musel zastaviť, preto je povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p. náhradu trov konania v tejto časti.

O zvyšnej časti návrhu, t.j. o zaplatenie sumy 149,87 eur s príslušenstvom súd rozhodol týmto rozsudkom tak, že v plnom rozsahu vyhovel žalobcovi a zaviazal žalovaného na úhradu tejto sumy. Žalobca teda bol v spore úspešný v časti o zaplatenie 149,87 eur s prísl.

V konečnom dôsledku teda žalobca z celej žalovanej sumy 1.042,79 eur bol úspešný len ohľadom sumy 149,87 eur (čo činí 14,37 %), kým vo zvyšku (85,63 %) nebol úspešný (presnejšie procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti). Preto keď rozdiel činí 71,26 %, v tejto výške by mali žalovaný a vedľajší účastník právo na náhradu trov konania podľa vyššie cit. ustanovení § 142 ods. 2 a § 146 ods. 2 vety prvej O. s. p. resp. aj § 93 ods. 4 vety prvej O. s. o., pokiaľ ide o vedľajšieho účastníka ("V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.").

Žalovaný si náhradu trov konania podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil (podľa obsahu spisu mu v konaní trovy ani nevznikli), a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník uviedol, že nárok považuje za dôvodný len ohľadom sumy 149,87 eur a uplatnil si náhradu trov právneho zastúpenia vychádzajúcej zo sumy 892,92 eur, v ktorej časti mal námietky proti žalobe a takto žiadal zaviazat žalobcu na náhradu trov právneho zastúpenia 118,98 eur. Súd konštatuje, že nič nebráni vedľajšiemu účastníkovi, aby prípadne vstúpil do konania len v časti (i keď zákon toto výslovne neustanovuje). Na druhej strane však jeho nároky (na náhradu trov konania) sú odvodené od úspechu účastníka, ku ktorému sa pripojil. Preto nemôže mať nárok na vyšší rozsah trov, ako hlavný účastník a do konania vstúpil podaním zo dňa 06. 10. 2014 a to do celého konania ako takého. Trovy mu preto patria podľa pomeru úspechu hlavného účastníka (žalovaného), na strane ktorého vstúpil do konania. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že žalovaný ako spotrebiteľ, na podporu ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania, má nielen práva, ale aj povinnosti.

Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ a c/, § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 138,90 eur (2 úkony právnej pomoci - prevzatie a príprava, písomné podanie - vyjadrenie zo dňa 04. 12. 2014 po 61,41 eur +2 x prináležiaci režijný paušál po 8,04 eur). Vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov vo výške 71,26 %, teda ako žalovanému (viď vyčíslenie vyššie). Preto súd zaviazal žalobcu na zaplatenie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi, a to trov právneho zastúpenia vo výške 98,98 eur.

Zaplatenie trov právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka je odôvodnené ustanovením § 149 ods. 1 O. s. p.

Z vyššie uvedeného súd teda ustálil, že v časti konania o zaplatenie 892,92 eur s prísl. žalobca procesne zavinil, že konanie sa musel zastaviť, preto je povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného podľa § 146 ods. 2 prvej vety O. s. p. náhradu trov konania v tejto časti.

O zvyšnej časti návrhu, t.j. o zaplatenie sumy 149,87 eur s príslušenstvom súd rozhodol týmto rozsudkom tak, že v plnom rozsahu vyhovel žalobcovi a zaviazal žalovaného na úhradu tejto sumy. Žalobca teda bol v spore úspešný v časti o zaplatenie 149,87 eur s prísl.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak žalobca a žalovaný nespĺnia v stanovenej lehote uloženú im povinnosť, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.